

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. P.**
zastoupen Mgr. Michaellem Gorou, advokátem sídlem 735 32
Rychvald, Bohumínská 1553

proti
žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 30. dubna 1682
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2023 č. j. KRPT-21842-34/ČJ-2023-0700DP

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2023 č. j. KRPT-21842-34/ČJ-2023-0700DP **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 13 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského ředitelství policie Ostrava, Dopravního inspektorátu ze dne 21. 9. 2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci pokuty ve výši 1 000 Kč uložené dne 14. 9. 2022 příkazem na místě, a to pro nesplnění podmínek obnovy řízení.
2. Žalobce namítal, že správní orgány v napadených rozhodnutích se zcela opomněly vypořádat se všemi námitkami, které uplatnil jak v rámci samotné žádosti o obnovu řízení ze dne 23. 1. 2023, tak i v rámci jeho vyjádření se k podkladům ze dne 18. 9. 2023. Poukázal na to, že nenamítal pouze nepravost podpisu uvedeného na dotčených částech bloku, ale zejména nedůvěryhodnost a horlivost dotčených zasahujících policistů. Pro vypořádání se s takovými námitkami nepostačí pouhé konstatování, že dotčení policisté vystupují v dané věci nejen v pozici svědka, ale dříve v pozici samotného správního orgánu a že policisté si nemohou vše pamatovat. Žalobce zdůraznil, že opakovaně v průběhu správního řízení namítal, že výpovědi policistů N. S. a L. Z. jsou zcela nedůvěryhodné, účelové a zcela lživé a jsou i v rozporu se závěry znaleckého zkoumání a správní orgán se těmito námitkami řádně nevypořádal. Žalobce k výpovědi svědka N. S. uvedl, že tento svědek, který řešil blokové řízení dne 14. 9. 2022, přišel k výsledku náležitě připraven. V ruce držel vytištěný úřední záznam ze spisu, který zachycuje průběh tohoto přestupku a který byl ex post vyhotoven tímto policistou, „jelikož byl podán odpor na pokutu na místě nezaplacenou...“. V průběhu celé své výpovědi do tohoto záznamu nahlížel. Nebylo tak zcela překvapivé, že tento svědek byl i přes skutečnost, že od dotčeného přestupku uběhlo 8 měsíců, schopen si vzpomenout na veškeré detaily daného přestupku, jakkoli svědek odmítl odpovědět na dotaz, kolik přestupků a s jakými řidiči projednával dotčeného dne. Tato výpověď svědka, který je schopen takřka 5 měsíců po dotčeném přestupku vyrobit ad hoc důkaz svědčící o vině žadatele (viz úřední záznam ze dne 8. 2. 2023) a ten pak číst v rámci své svědecké výpovědi, svědčí dle jeho názoru pouze o zaujatosti dotčeného svědka vůči němu, o jeho nedůvěryhodnosti a o jeho horlivosti za každou cenu usvědčit jej ze spáchání dotčeného přestupku a legitimizovat tak svou činnost policisty. Žalobce zdůraznil, že již do protokolu namítal, že takto provedené vytěžení svědka je zcela v rozporu se zásadou spontánnosti výpovědi svědků a s účelem svědecké výpovědi, v rámci níž má dojít k vytěžení informací, které svědek ví nebo si pamatuje, nikoli informací, které je svědek schopen přechytit ze spisu a které si sám ze spisu okopíroval. Snaha tohoto svědka za každou cenu prokázat jeho vinu, respektive nedůvodnost jeho žádosti o obnovu řízení, je doložena i jeho výpovědí o tom, že jej projednával pro přestupek i dne 3. 11. 2022 a přečetl k tomuto správnímu orgánu ze svých neoprávněně pořízených podkladů ze spisu i přesné datum a registrační značku vozidla.
3. Co se týká výpovědi policisty Z. ze dne 6. 6. 2023, který řešil blokové řízení dne 14. 9. 2022 společně s policistou N.S., ten si nevybavil detaily projednávání přestupku, ale sdělil, že přestupek řešil on a že ho na žadatele „upozornil kolega S.“, který mu sdělil, že v „ho v minulosti řešil“. Namítal, že tato výpověď je zcela v rozporu s výpovědí svědka S., který uváděl, že přestupek řešil on („po zastavení jsem vyzval řidiče ..., „...poté jsem sdělil řidiči důvod zastavení...“) a že se s žadatelem potkal dne 3. 11. 2022, tedy potkal se s ním po tomto

přestupku (nikoli před ním, jak tomu naznačuje svědkem uváděné „upozornění kolegy S.“). Svědek S. tak nemohl dne 14. 9. 2022 upozornit svědka Z. na to, že jej potkal dne 3. 11. 2022. Pokud v napadeném rozhodnutí správní orgán vytyčuje časovou osu a namítá ztrátu zástupce žalobce v čase, žalobce zdůraznil, že pouze čerpal z výpovědi samotného svědka S. ze dne 20. 7. 2023 v jiné správní věci č. j. KRPT-21841-12/ČJ-2023-070706, kdy na jeho otázku, proč neuvedl při svém výsledku v nadepsané věci, že se s žalobcem setkal ještě v červnu 2022, když zároveň uvedl, že se s ním potkal vyjma 14. 9. 2022 také 3. 11. 2022, odpověděl, že „na tuto konkrétní situaci si nepamatuji, pamatuji si pouze dvě jednání s panem P.“. Tento svědek si tak dle vlastních slov pamatoval pouze údajné přestupky ze dne 14. 9. 2022 a ze dne 3. 11. 2022, proč je to naopak správní orgán, kdo se „zcela ztratil“ v provedeném dokazování. Dle žalobce je totiž pozoruhodné, že jakkoli si svědek S. v rámci této výpovědi ze dne 20. 7. 2023 nevzpomněl vůbec na nic, co do okolností údajného spáchání přestupku žalobcem 1. 6. 2022 („vzhledem k odstupu času si danou situaci nevybavuji“), byl schopen si naopak detailně vzpomenout při svém výsledku v nadepsané věci dne 9. 5. 2023 na všechny okolnosti údajného spáchání přestupku 14. 9. 2023 (po náležité přípravě a studiu dotčeného správního spisu). Žalobce zdůraznil, že pokud mají takovíto svědci se selektivní paměti (pamatují si vše nebo nic) a proměnlivou mírou zaujetí pro věc (připraví se dokonale nebo vůbec) plnou důvěru správního orgánu v situaci, kdy posouzení důvěryhodnosti jejich výpovědí je zcela zásadní pro zjištění materiální pravdy a pro rozhodnutí ve věci, pak to pouze svědčí pouze o zaujatosti správního orgánu vůči němu. Dle žalobce výpovědi svědka S. prokazují zaujatost tohoto svědka vůči němu a snahu za každou cenu mu sporný přestupek prokázat. Výpovědi těchto policistů jsou zcela nedůvěryhodné, účelové a zcela lživé a jsou i v rozporu se závěry znaleckého zkoumání, přičemž s jeho námitkami se správní orgán řádně nevypořádal. Přitom správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí právě na základě výpovědí těchto policistů dospěl k závěru, že jeho tvrzení o tom, že dne 14. 9. 2022 nebyl řidičem, který spáchal dotčený přestupek, je nepravdivé a účelové. Domněnka správního orgánu o tom, že se přestupku musel dopustit, protože nenapadl svou žádost o obnovu řízení rovněž příkazní řízení ze dne 3. 11. 2022, které taktéž řešili dotčení policisté, příp., že se neodvolal v rámci jiné správní věci řešené Městskou policií Havířov (v němž si pouze nepamatoval spáchání dotčeného přestupku, stejně jako si nepamatovali dotčení policisté), ilustruje naprosté selhání správního orgánu v hodnocení důkazů ve snaze za každou cenu zamítnout jeho žádost o obnovu řízení. Z odůvodnění napadených rozhodnutí nelze konkrétní hodnocení důkazů správním orgánem vyčíst.

4. V daných souvislostech žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu o povinnosti správních orgánů vypořádat se s námitkami a vyjádřeními účastníků, přičemž z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu je považuje za liché, mylné anebo vyvrácené. Zdůraznil také požadavek, že z odůvodnění každého správního rozhodnutí musí být dostatečným způsobem zřejmý vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů a právními závěry, z nichž rozhodnutí vychází. Z judikatury NSS jasně vyplývá, že zásadu volného hodnocení důkazů nelze vykládat tak, že by závěry správního orgánu o skutkové stránce věci mohly být výsledkem libovůle.
5. Další okruh námitek žalobce se týkal pravosti podpisu na dotčených blocích. Žalobce konstatoval, že si nechal zpracovat znalecký posudek Mgr. J. K., soudním znalcem z oboru písmoznalectví se specializací na ruční písmo. Zkoumáním jeho sporného podpisu na dotčeném bloku znalec dospěl k závěru, že v případě sporného podpisu v předpokládaném

znění „P.“ na předložené kopii dokumentu „blok na pokutu na místě nezaplacenou“, číslo bloku X, část A, ze dne 14. 9. 2022, nelze přesně a objektivně rozhodnout, zda se jedná o kopii pravého podpisu osoby M. P., nar. X, nebo o kopii padělku, který v originálu vyhotovila jiná osoba. Znalec dále učinil závěr, že sporný podpis v předpokládaném znění „P.“ na předložené kopii dokumentu „blok na pokutu na místě nezaplacenou“, číslo bloku X, část C, ze dne 14. 9. 2022, není kopií pravého podpisu osoby M. P., nar. X, ale velmi pravděpodobně se jedná o kopii padělku, který v originálu vyhotovila jiná osoba. Žalobce poznamenal, že znalec pak v rámci znaleckého posudku pro úplnost dodal, že stupnice písmoznaleckého zkoumání je stanovena následovně: nelze rozhodnout, mírná pravděpodobnost, střední pravděpodobnost, vysoká pravděpodobnost a jednoznačný (kategorický) závěr. Dle žalobce znalec dospěl k závěru, že na dotčeném bloku části C se nachází podpis, který v originálu nevyhotovil a jedná se tak velmi pravděpodobně o padělek jeho podpisu a na dotčeném bloku části A nebylo možné určit, zdali se jedná o jeho podpis či padělek vyhotovený jinou osobou. Znaleckým zkoumáním tak bylo s vysokou mírou pravděpodobnosti zjištěno, že se za něho na dotčeném bloku části C podepsala jiná osoba. Již toto zcela zásadním způsobem je důvodem pro povolení obnovy řízení.

6. Žalobce namítal, že závěry znalce správní orgán interpretoval zcela mylně, když uvedl, že dotčený „znalecký posudek není důvěryhodným podkladem pro zahájení obnovy řízení, „jelikož...by musela nastat skutečnost, že při silniční kontrole...musela hlídka Policie ČR mít na místě dvě osoby, přičemž jedna by podepsala část A uváděného bloku a druhá část C“ a že „neexistuje možnost, aby na části A byl podpis jiné osoby než na části C“, příp., že „nezohledňuje specifičnost podpisu příkazových bloků“. Dle žalobce není zřejmé, z jakých důkazů vyvodil správní orgán svůj závěr o tom, že bylo prokázáno, že byl osobou, která podepsala část A dotčeného bloku, resp., že se na místě měly nacházet dvě osoby, které měly podepisovat různé části předmětného bloku, příp., že znalec neměl informaci o specifičnosti podepisování bloků na místě samém, když toto nevyplývá ani ze závěru předloženého znaleckého posudku, a ani to nenamítal on sám jako žadatel o obnovu řízení. Znalec sám má mnohaletou praxi se zkoumáním právě takových bloků a jsou mu známy veškeré relevantní okolnosti. Rovněž v tomto ohledu není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, jaké myšlenkové konstrukty a na základě jakých důkazů tyto vedly k uvedenému závěru správního orgánu, že na místě samém mělo dojít k podpisu dotčeného bloku vícero osobami nebo že část A podepsal on. Z předloženého znaleckého posudku dle žalobce naopak jednoznačně vyplynulo, že velmi pravděpodobně nepodepsal část C předmětného bloku a že tento podpis vyhotovila jiná osoba, a že u podpisu části A bloku nebylo možné určit, zdali tento podepsal on či jiná osoba. Žalobce vyslovil názor, že z těchto závěrů znaleckého zkoumání se naopak jeví jako pravděpodobnější varianta, že obě dotčené části bloku podepsala jiná osoba, nežli varianta prezentovaná správním orgánem v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že obě části bloku podepsal on. Pokud totiž znalec dospěl k závěru, že část C podepsala velmi pravděpodobně jiná osoba a jedná se o padělek jeho podpisu, je pak rovněž velice pravděpodobné, že i část A podepsala jiná osoba, byť znalec nebyl v rámci svého zkoumání v této části schopen určit, zdali tomu tak opravdu bylo či nikoli. Žalobce zdůraznil, že nicméně lze uzavřít, že znalec nedospěl ani u jednoho podpisu částí předmětného bloku k závěru, že je podepsal, resp. že se jedná o jeho podpis. Neumí si představit, jaká ještě vyšší míra pochybností o průběhu příkazního řízení a o pravosti jeho podpisu by musela existovat, aby tato naplnila obmyšlená kritéria správního orgánu pro povolení obnovy řízení.

7. Žalobce uvedl, že shora uvedené námitky stran důvěryhodnosti policistů i pravosti podpisu lze kvalifikovat jako dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které nemohl ve svůj prospěch v původním řízení uplatnit, neboť se na místě nenacházel a o příkazním řízení se dozvěděl až dne 9. 1. 2023 prostřednictvím svého zmocněnce při nahlédnutí do správního spisu, resp. až dne 20. 1. 2023 osobně, kdy ho zmocněnec seznámil s obsahem spisu a dotčeného bloku. Vedle těchto kritérií formálních je nezbytné respektovat i tzv. materiální korektiv, což je vyjádřeno dikcí, že řízení se obnoví, jestliže uvedené skutečnosti, důkazy či rozhodnutí mohou vést k jinému rozhodnutí ve věci, jehož smyslem je, v zájmu zásady hospodárnosti řízení a zachování právní jistoty, odfiltrovat případy, kde je již *prima facie* zřejmé, že obnovené řízení by objektivně nemohlo přinést změnu řešení, o niž usiluje. Namítal, že v napadeném rozhodnutí správní orgán vůbec neuvádí, z jakého důvodu nepodřadil výše uvedené námitky pod ust. § 100 odst. 1 správního řádu, příp. z jakého důvodu se správní orgán domnívá, že obnovené řízení by objektivně nemohlo přinést změnu původního příkazního řízení, o niž svou žádostí usiluje. Jak totiž bylo dovozeno judikaturou, jsou-li podmínky pro obnovu splněny, resp. neexistují-li zmíněné výluky, tak jako se domnívá, má nárok na to, aby řízení bylo obnoveno, aniž by měl správní orgán prostor k úvaze. Odborná literatura i judikatura přitom dovodily, že byl-li na příkazovém bloku podpis jiné osoby, která se např. legitimovala identifikačními doklady žadatele o obnovu, nebo došlo-li ke zfalšování jeho podpisu na formuláři, jedná se o neznámé skutečnosti, které vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí o uložení pokuty příkazem na místě, které existovaly v době původního řízení a účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit. Žalobce v této souvislosti odkázal na konkrétní rozsudky Nejvyššího správního soudu a komentářovou literaturu.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou obdobné jako námitky odvolací. Vyslovil názor, že s námitkami žalobce vyjádřenými v odvolání se vypořádal dostatečně. Co se týká znaleckého posudku č. 416/2023 z oboru písmoznalectví, který předložil žalobce, žalovaný poznamenal, že znalecký posudek správní orgán hodnotí jako každý jiný důkaz. Vyslovil názor, že znalecký posudek tvrzení žalobce, který v žádosti o obnovu uvedl „že za něj podepsala blok na pokutu na místě nezaplacenou mu neznámá osoba, neboť se evidentně nejedná o jeho vlastnoruční podpis...“. Zdůraznil, že v kontextu všech důkazů, jak navržených, tak i provedených či zhodnocených žalovaným bylo zkoumání podpisu na příkazových blocích toliko jednou ze složek hodnotících kritérií. Pokud by znalecký posudek prokázal nepravost podpisu, sama o sobě by taková skutečnost ještě neznamenala, že se na místě žalobce nenacházel a neudělil souhlas. Pokud si je totiž přestupce vědom, že páchá permanentně přestupky, na základě čehož by mohlo dojít k tzv. vybodování a přišel by tím o řidičské oprávnění, může příkazové bloky podepisovat záměrně jinak. V daném případě by následně přicházely v úvahu další žalobcem navrhované důkazy k jeho tvrzení, jelikož břemeno tvrzení a břemeno důkazní je na žalobci. Žalovaný konstatoval, že „znalec neprokázal nepravost podpisu na pokutovém bloku č. X“, resp. jejich částí. Ve vztahu k části A znalec uvedl, že „nelze přesně a objektivně rozhodnout, zda se jedná o kopii pravého podpisu osoby M. P., nar. X, nebo o kopii padělků, který v originálu vyhotovila jiná osoba“. Z uvedeného dle žalovaného vyplývá, že si znalec není zcela jistý. Z logiky věci se tedy může jednat o padělek, ale také o pravý podpis. Na téměř stejnou otázku, pouze ve vztahu k části bloku C znalec odpověděl, že „není kopií pravého podpisu osoby M. P., nar. X, ale velmi pravděpodobně se jedná o kopii padělků, který v originálu vyhotovila jiná osoba.“ Opět zde dle žalovaného chybí stoprocentní jistota

pravosti, resp. nepravosti předmětného podpisu. V napadeném rozhodnutí žalovaný pouze reagoval na odlišné názory znalce v případě odpovědí na otázky č. 1 a č. 2. Dle žalovaného pokud bychom čistě teoreticky připustili možnost nepravosti podpisu na části C bloku z důvodů tvrzení znalce, který dospěl k závěru, že se velmi pravděpodobně jedná o kopii padělku (samozřejmě nejde o stoprocentní tvrzení) a naopak bychom vlivem velké míry pochybnosti znalce u podpisu na části bloku A připustili pravost podpisu, nemohla by logicky tyto podpisy provést jedna a tatáž osoba. Znalecký posudek si tak v tomto směru dle žalovaného určitým způsobem protiřečí. S ohledem na závěry znalce žalovaný nemohl tento důkaz považovat za prokazující tvrzení žalobce, že blok nepodepsal, že ho za něj podepsala jiná osoba.

9. Stran výsledku svědků žalovaný vyslovil názor, že byly provedeny v souladu se zákonem a zopakoval své závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí. Poukázal přitom na nesrovnalosti, které žalobce v žalobě prezentoval, přičemž shodnou argumentaci uváděl i v odvolání. Žalovaný zdůraznil, že se detailně zabýval v napadeném rozhodnutí popisem jednotlivých výsledků svědků. Tyto uvedl přehledně a chronologicky je dal do časové osy. Je zřejmé, že si žalobce popletl obsah výpovědí jednotlivých svědků ve vztahu k projednávaným přestupkům ve dnech 14. 9. 2022 a 3. 11. 2022. Příkladem zmínil, že žalobce v žalobě odkazuje „na výpověď policisty Z. ze dne 6. 6. 2023, který řešil blokové řízení dne 14. 9. 2022...“. Dle žalovaného taková skutečnost z výpovědi svědka pprap. L. Z. nevyplývá. Naopak tento svědek vypověděl „vzpomínám si, že jsem ho následně ke konci roku řešil za přestupek v dopravě, kdy měl tuším držet hovorové zařízení jako řidič při jízdě s vozidlem a bylo to tuším na ulici Muglinovská v Ostravě přímo na čerpací stanici nebo poblíž, ve směru na ulici Orlovská“. Žalovaný uvedl, že řešení takového přestupku odpovídá právě dni 3. 11. 2022, nikoliv jak žalobce tvrdí 14. 9. 2022. Výsledky svědků lze brát jako důvěryhodné a důležité při zkoumání skutečnosti, zda byl žalobce na místě projednávání přestupku dne 14. 9. 2022, které bylo ukončeno uložením příkazu na místě, resp. jeho souhlasem. Co se týká výpovědi svědka pprap. N. S., je důležité, že si svědek vybavil osobu přestupce ze dne 3. 11. 2022 při projednávání přestupku kolegou a dokázal ho zpětně ztotožnit s přestupcem ze dne 14. 9. 2022. Žalobce nijak nenamítal, že by se 3. 11. 2022 přestupku nedopustil, tento neuznal a nebyl vyřešen příkazem na místě. Žalovaný má za to, že navzdory pochybnostem ohledně podpisu na příkazovém bloku byl žalobce při projednání příkazu na místě dne 14. 9. 2022 a přestupek uznal, za což mu právem příkazem byla na místě uložena pokuta. Žalovaný rovněž uvedl, že dalším důkazem, z něhož vycházel, je rozhodnutí Městské policie Havířov č. j. 2023/007684 ze dne 17. 2. 2023, které nabylo právní moci 7. 3. 2023. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ze dne 23. 1. 2023, kterou podal na Městské policii Havířov. Jednalo se rovněž o námitku, že podpis na příkazovém bloku, kterým byl vyřešen přestupek v dopravě, nebyl jeho. V žádosti o obnovu řízení bylo ze strany žalobce poukázáno rovněž na další dva přestupky, které neměl dle jeho slov spáchat. Jednalo se právě o přestupek ze dne 14. 9. 2022 a dále 1. 6. 2022. Z odůvodnění rozhodnutí Městské policie Havířov jednoznačně vyplývá, že po seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí, si zmocněnec žalobce vyžádal videozáznam pořízený strážníkem, který zachytil celý průběh projednávání přestupku. Na tomto videozáznamu byl nezpochybnitelně a prokazatelně ztotožněn žalobce jakožto přestupce a současně osoba, která příkaz na místě podepsala. Zmocněnec žalobce při seznámení se s podklady na Městské policii Havířov, kde mu byl videozáznam poskytnut, uvedl, že se po konzultaci s klientem vyjádří do 5 dnů. K podkladům se již nijak nevyjádřil.

Ani se tomu nediví, neboť Městská policie Havířov měla jasný důkaz, který tvrzení žalobce zcela prokazatelně vyvracel.

10. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Podle ust. § 100 odst. 2 téhož zákona, účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do tří měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
12. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 23. 1. 2023 podal žádost o obnovu řízení ve věci příkazního řízení ze dne 14. 9. 2022, při kterém byl použit blok na pokutu na místě nezaplacenou č. X, série KI/2022, podle něhož žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, v platném znění. Žalobce v žádosti o obnovu řízení uvedl, že dne 28. 11. 2022 mu bylo z Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Na základě podání ze dne 19. 12. 2022 učiněného prostřednictvím zmocněnce, bylo zahájeno správní řízení ve věci námitek proti tomuto záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Jeho zástupce 9. 1. 2023 nahlédl do příslušného spisu a pořídil si kopie dotčených příkazových bloků. Poté, co se s předmětnými bloky dne 20. 1. 2023 seznámil, konstatoval, že podpis na bloku č. X, série KI/2022, který byl použit při příkazním řízení dne 14. 9. 2002, není jeho podpisem.
13. Městské ředitelství policie Ostrava, Dopravní inspektorát, vyslechl svědky zakročující policisty pprap. N. S. a pprap. L. Z., kteří rovněž sepsali úřední záznamy o předmětné silniční kontrole. Svědek N. S. vypověděl, že 14. 9. 2022 vykonával dohled na bezpečnost a plynulost silničního provozu a předmětný přestupek dne 14. 9. 2022 se žalobcem projednával. Členem hlídky byl kolega pprap. L. Z. Řidič mu předložil doklady potřebné k řízení a provozu motorového vozidla a na základě těchto dokladů byl řidič ztotožněn. Řidič s přestupkem souhlasil. Byla mu uložena pokuta na místě v příkazním řízení, se kterou souhlasil, a to ve výši 1 000 Kč, s níž rovněž souhlasil. Po vypsání pokutového bloku na místě nezaplaceného série KI/2022, č. X, řidič blok podepsal a převzal si jeho kopii. Se stejným řidičem s kolegou projednávali jiný přestupek, a to 3. 11. 2022. Přestupek s řidičem projednával pprap. Z.
14. Svědek pprap. L. Z. vypověděl, že si již nevybavuje, jak probíhalo ztotožnění řidiče pana P. dne 14. 9. 2022. Proběhla standardní kontrola. Svědek si vzpomněl, že následně ke konci roku řešil přestupek v dopravě s řidičem, který držel hovorové zařízení při jízdě, bylo to na ulici Muglinovská v Ostravě přímo naproti čerpací stanici ve směru na ulici Orlovská.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Tehdy řešil s řidičem přestupek on, řidič s přestupkem souhlasil a na místě podepsal příkaz. Svědek si vzpomněl, že na řidiče jej upozornil kolega S., který mu sdělil, že téhož řidiče již v minulosti řešil za nějaký přestupek.

15. Správní orgány dále vycházely ze znaleckého posudku Mgr. J. K., znalce z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, který posuzoval pravost podpisů na bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. X, část A, ze dne 14. 9. 2022, dále na bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. X, část C. Znalec dále posuzoval pravost podpisů žalobce na bloku na pokutu na místě zaplacenou č. X, část A, použitého při příkazním řízení dne 3. 11. 2022. Předmětné bloky na pokutu jsou rovněž součástí správního spisu. Znalec v případě sporného podpisu v předpokládaném znění „P.“ na předložené kopii dokumentu „blok na pokutu na místě nezaplacenou“, č. bloku X, část A, ze dne 14. 9. 2022 učinil závěr, že nelze přesně a objektivně rozhodnout, zda se jedná o kopii pravého podpisu osoby M. P., nar.X, nebo o kopii padělku, který v originálu vyhotovila jiná osoba. Co se týká sporného podpisu v předpokládaném znění „P.“ na předložené kopii dokumentu „blok na pokutu na místě nezaplacenou“, č. bloku X, část C, ze dne 14. 9. 2022, znalec dospěl k závěru, že není kopií pravého podpisu osoby M. P., nar. X, ale velmi pravděpodobně se jedná o kopii padělku, který v originálu vyhotovila jiná osoba. V případě sporného podpisu v předpokládaném znění „P.“ na předložené kopii dokumentu „blok na pokutu na místě zaplacenou“, č. bloku X, část A, ze dne 3. 11. 2022, znalec dospěl k závěru, že nelze přesně a objektivně rozhodnout, zda se jedná o kopii pravého podpisu osoby M. P., nar.X, nebo o kopii padělku, který v originálu vyhotovila jiná osoba.
16. Žalobce v posuzovaném řízení tvrdil, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, kteréžto tvrzení bylo nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobce jinými slovy tvrdil, že neudělil souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Na podporu uvedeného tvrzení předložil předmětný znalecký posudek. V rámci řízení o obnově řízení musí správní orgán přezkoumat otázku souhlasu s uložením blokové pokuty vyčerpávajícím způsobem tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Je-li úkolem správního orgánu postavit najisto otázku souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení, bylo povinností správních orgánů uplatnit pravidla vymezená správním řádem pro dokazování v § 50 odst. 4 správního řádu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazy, tedy hodnotit je jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, a přitom pečlivě přihlížet ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 21. 9. 2023 učinil závěr, že blok na pokutu na místě nezaplacenou, jako je tomu v posuzované věci, se skládá ze tří částí. Část A, část B, kterou přebírá přestupce a část C, která zůstává na součásti pro, kterou byl blok přidělen. Dále učinil závěr, že při příkazním řízení přestupce podepisuje každou část bloku zvlášť, tato kolonka není propisovací, a tudíž každý podpis je originál, a tudíž neexistuje možnost, aby na části A byl podpis jiné osoby, než na části C. Uvedený skutkový závěr správního orgánu, že při příkazním řízení přestupce podepisuje každou část bloku zvlášť, že tato kolonka není propisovací, a tudíž každý podpis je originál a že neexistuje možnost, aby na části A byl podpis jiné osoby než na části C, kterýžto skutkový závěr byl zásadní pro hodnocení závěrů znalce stran pravosti předmětných podpisů řidiče na posuzovaných blocích na pokutu, nemá ve spise žádný podklad. Policisté k této otázce vyslýcháni nebyli, policista S. uvedl toliko to, že řidič „podepsal blok“. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 9 rovněž konstatuje, že v případě příkazového bloku na pokutu nezaplacenou, jsou ze strany obviněného požadovány celkem tři podpisy, určité části

na příkazovém bloku jsou propisovací, ale část týkající se podpisu, nikoliv. V případě příkazového bloku na pokutu na místě nezaplacenou, je blok na pokutu vždy stvrzen třemi podpisy obviněného a každý z těchto podpisů je sám o sobě originálem. I rozhodnutí žalovaného je v této části nepřezkoumatelné, neboť žalovaný do spisu žádné podklady nedoplňoval a citované skutkové závěry ohledně podpisů příkazového bloku, nemá oporu ve správním spise. Žalovaný přitom při hodnocení závěrů znaleckého posudku shledal zcela zásadní pochybení a nedostatek na straně zadavatele a vytkl mu, že znalci neuvedl žádnou skutečnost, která může mít vliv na přesnost závěru znaleckého posudku a že je zcela logické, že podpis příkazového bloku obviněným na místě prováděné silniční kontroly sebou nese mnoho skutečností, které mají zcela zásadní a velmi podstatný vliv na provedení samotného zápisu podpisu obviněného. Žalovaný dospěl k závěru, že znalecký posudek má zcela zásadní nedostatek v samotné objektivitě znaleckého zkoumání. Konstatoval, že vůbec nezohledňuje specifickou podpisu příkazových bloků jako zcela zásadní skutečnosti, která má nezpochybnitelně podstatný vliv na výslednou podobu realizovaného zápisu a že neexistuje možnost, aby na části A byl podpis jiné osoby než na části C.

17. Protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve výše uvedeném rozsahu oporu ve správním spise a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Krajský soud proto zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán výše uvedenými závěry soudu. Za situace, kdy soud zrušil napadené rozhodnutí z důvodu nepřezkoumatelnosti, se soud již nezabýval dalšími žalobními námitkami žalobce
18. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci zcela úspěch na nákladech řízení částku 13 200 Kč, kterážto sestává z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za tři úkony právní pomoci po 3 100 Kč podle § 7, § 9 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024 (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání podání ze dne 9. 5. 2024), tři režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2024. Náklady právního zastoupení tak činí celkem 10 200 Kč. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3 000 Kč. Náklady řízení tak činí celkem 13 200 Kč a žalovaný je povinen zaplatit je do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., o.s.ř., v platném znění ve spojení s § 64 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 3. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.